

La violència contra les dones i les xiquetes és la violació de drets humans més generalitzada internacionalment; és un problema amb dimensions d'epidèmia mundial. Malgrat això, continua sent naturalitzat, o no abordat de manera diferenciada i oportuna per l'Estat.

Hui cridem ben fort QUE:

La situació en l'exercici dels drets de les dones en el context global està experimentant un greu retrocés.

El compromís polític s'ha de traduir en polítiques estatals que defensen, garantisquen i promoguen els drets i la protecció de les dones.

Mentre els feminicidis –que són l'expressió més brutal de violència contra les dones- augmenten, les institucions es mostren còmplices perquè no posen els mitjans per a previndre i combatre aquesta greu vulneració dels Drets Humans. És urgent incidir perquè l'Estat complisca amb les seues obligacions de promoure actuacions de prevenció, educació en igualtat i no violència, mesures de protecció dels drets de les dones i accions contundents contra la impunitat d'homes maltractadors.

No podem seguir suportant la violència institucional que practica la justícia patriarcal.

Des de principi d'any a Espanya s'han executat 41 feminicidis i l'assassinat de 4 xiquets i xiquetes. Aquests assassinats de dones i criatures no són simples números. Tenen rostre i tenen nom. Com tenen nom les dones i criatures que mortes en vida continuen esperant una resposta judicial que les protegisca.

Cadascuna de les dones assassinades era molt més que un número, més que una xifra en una lamentable estadística freda i impersonal. Totes elles tenien un nom, amistats, família, la majoria eren mares, totes eren filles. La violència contra la dona exerceix un efecte metralla, que fereix de gravetat també a les vides de les persones que les estimaven. I ens esguita a tota la societat, perquè cada vegada que una dona és assassinada, cada vegada que una dona està veient vulnerats els seus drets com víctima, d'alguna manera ens assassinen a totes i tots una mica.

Encoratgem a tota la ciutadania a sumar-se a la lluita contra les violències cap a les dones, que són un crim contra la Humanitat i per tant, ens concerneixen a totes i a tots. Només així aconseguirem societats realment justes i generacions futures convivint en igualtat.

Davant aquesta realitat incontestable no podem acostumar-nos només a discursos emotius i indignats sobre la violència contra les dones, ni caure en el descoratjament per la seua persistència o la passivitat enfront de plantejaments negacionistes. Cal parlar de solucions i aquestes passen per no tolerar la violència de gènere i per activar i posar en marxa tant el Pacte d'Estat com el Pacte Autonòmic.

Les dones EXIGIM:

1. Que les polítiques d'igualtat de dones i homes es consideren prioritàries i irrenunciables perquè ataquen l'arrel de la violència que patim la meitat de la població.
2. Que s'analitze de forma profunda i urgent totes les polítiques que afecten les víctimes, perquè el sistema no funciona.
3. Que totes les Administracions (en tots els seus nivells) treballen de manera coordinada i conjunta en les mesures per a l'erradicació de la violència contra les dones, perquè sols així seran efectives les seues actuacions.
4. Que es cree amb caràcter urgent el torn d'ofici exclusiu per a les víctimes de violència masculista, perquè és imprescindible. És vergonyós que la Generalitat Valenciana i el govern d'Espanya sostinguen econòmicament un torn que atén indistintament a víctimes i agressors.

No ens serveix el raonament de què si atén exclusivament a les víctimes, es vulnera el dret a la defensa, ja que els victimaris poden ser atesos des del torn d'ofici general.

5. Que es considere la maternitat com un factor de vulnerabilitat de les dones víctimes de violència masclista, juntament amb la pobresa, la dependència econòmica del maltractador, la situació de discapacitat o l'embaràs. Les nostres filles i els nostres fills no poden tindre l'obligació i el càstig de relacionar-se amb el maltractador. Un maltractador ni és ni pot ser un bon pare

Cridem a tota la societat, especialment als homes i als joves, a la sensibilització perquè trenquen amb una cultura de tolerància i negació que perpetua la desigualtat de dones i homes i la violència que causa.

La vulneració sistemàtica dels Drets Humans de dones, filles i fills, no pot tindre cabuda en una societat democràtica.

EL MASCLISME ENS MATA, CREMEM EL PATRIARCAT